

ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

† Μνήμη του Ἅγιου Ἱερομάρτυρος, Ἰανουαρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Τῇ Τετάρτῃ πρὸ τῶν Βαῖων.

Ἀκολουθία ἐκ τῆς Θ' Ωρας.

Ἴερεὺς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἴερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα
Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον,
Ἄγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἀγιος ὁ Θεός, Ἀγιος
Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ὀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Ἄμήν.** Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

‘Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἥγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἔαυτῷ οἰκίαν καὶ

τρυγών νοσσιὰν ἔαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἐστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γάρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιὼν Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακὼβ ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἵδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξάμην παραρρίπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἶκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἀνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σὲ.

Ψαλμὸς πδ' (84).

Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακὼβ ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὁργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὁργῆς θυμοῦ σου ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὁργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὁργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν; ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν; ἀκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς δσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν, ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὅσιός εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν εὔφρονον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἥρα τὴν ψυχὴν μου ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικῆς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε, ἐνώπισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι εἰσήκουσάς μου οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὔφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου ἐξομολογήσομαι σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ καὶ

έρρυσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ’ ἐμὲ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς ἐπίβλεψον ἐπ’ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου ποίησον μετ’ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν.

Ποίησον μετ’ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

21-ΟΔ-2021 Θ' ωΡΑ και ΠΡΟΗΓ. Θ-Λ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἅγιος πάτερ Νη

Ἄγιο εν τη ε να τη ω ραδί η μας
 σαρ κι του θα να του γευ σα με νος βλ νε κρω
 σον της σαρ κος η μων το φρο νη μα Χρι στε
 ε ο Θε ος και σω ωσον η μας

Στίχ. α': Ἔγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ. β': Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἄγιο εν τη ε να τη ω ραδί η μας
 σαρ κι του θα να του γευ σα με νος βλ νε κρω
 σον της σαρ κος η μων το φρο νη μα Χρι στε
 ε ο Θε ος και σω ωσον η μας

‘Ο ἀναγνώστης.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δεῖξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδῷης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ’ ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

‘Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ὀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἄμην.

Βλέπων ὁ λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς επὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ὃν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα...

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εύρεθη ὁ σταυρός σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν ...

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, δρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Γίδες καὶ Θεός μου.

Κύριε, ἐλέησον. (40άκις)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν...

Ἄμήν.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης,
ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῷ
δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν
τὰ ἔμα πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ εύθυς φάλμονται οἱ Μακαρισμοί.

Ἅγιος Ἄπων

χ π
Ἐν τη βασι λει α σου μη σθη τι

η μων Κυρι ε ο ταν ελθης εν τη

βασι λει α σου ^ΔΜακαρι ρι οι οι πτω

χοι τω πνευ μα τι ο τι αυ των ε στιν

η βασι λει α των ου ρα νων ^Δσ

χ π
Ἄγιονη σθη τι η μων Κυρι ε ο ταν ελθεις

εν τη βασι λει ασου

π

Ἄγιονη σθη τι η μων Κυρι ε ο ταν ελθεις
παρακληθησονται. Δ

χ π
Ἄγιονη σθη τι η μων Κυρι ε ο ταν ελθεις

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι Δ οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Δ

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι Δ οί πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Δ

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι Δ οί ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται, Δ

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ
♂ Μα κα ρι οι ♂ οί καθαροί τῇ καρδίᾳ,
ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψουνται. Δ

Δ
♂ Μνησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ
♂ Μα κα ρι οι ♂ οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ^{υίοι} Θεοῦ κληθήσονται. Δ

Δ
♂ Μνησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ
♂ Μα κα ρι οι ♂ οί δεδιωγμένοι ἔνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. Δ

Δ
♂ Μνησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Μ**α κα ρι οι εστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν
ύμας, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα
καθ' ύμῶν, Ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ. Δ

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Χ**αι ρε τε και ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ
μισθὸς ύμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Δ

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου

π

Δ **Δ**όξα Πατρί... Δ

Δ **Μ**νησθητι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

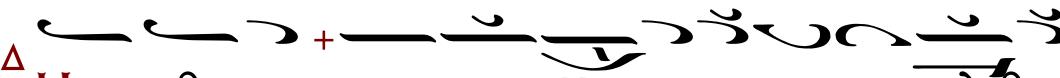
εν τη Βασι λει ασου

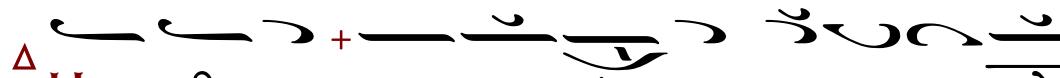
π

ΔΚαὶ νῦν... Δ
♂ ♂

Δ Μνησθητι η μων Κυρι ε ο ταν ελθεις
εν τη Βασι λει ασου π

Καὶ πάλι δυνατότερα.

Δ Μνησθητι η μων Κυρι ε ο ταν ελθεις
εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μνησθητι η μων Δεσποτα ο ταν ελ
θεις εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μνησθητι η μων Αγι ε ο ταν ελθεις
εν τη Βασι λει ασου ου ου Δ
♂

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ.

Χορὸς δὲ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης δὲ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί ...

Χορὸς ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης δὲ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν ...

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, δόμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ

Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Сταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.

Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἔκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ

ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ώς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: “Οτι σου ἔστιν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἄμην.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως. Ἡχος Βαρύς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἔχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα, ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῇ Τετάρτῃ & Παρασκευῇ.

Τοῦ Σταυροῦ. Ἡχος δ^η.

‘Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφροαν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Εἰς τὴν ζ', Ωδὴν.

Μαρτυρικὸν τοῦ δ' ἥχου.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἔκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί ...

Μετὰ τῶν Ἅγιων ὀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν ...

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἴκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Κύριε, ἐλέησον μ' (10 X 4).

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἵθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς

διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον, **Κ**ύριε ἐλέησον, **Κ**ύριε ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ιερεὺς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος

ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ὀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ δύναματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: "Οτι σου ἐστιν ἡ βασιλεία..."

Ο Αναγνώστης: Ἄμην. Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ιερεὺς: Παναγία Τριάς, τὸ δύμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαιρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὔδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν

μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἰς ἄγιος, εἷς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς·

Ἄμην.

Ιερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, (τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Τιμών Δώρων.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
Τετάρτης πρὸ τῶν Βαΐων.

ΙΕΡΕΥΣ: **Εὐλογημένη** ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: ἔλαμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (ΙΟ3).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ὄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ὄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳΐς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Χκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ὄρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἄὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος,

ἔκει ἔρπετὰ ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
δῆν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

"Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας·
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ
καπνίζονται.

"Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

΄Ηδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

΄Εκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

΄Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

΄Αλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

΄Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **΄Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

΄Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

΄Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἶκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “**Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματi, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: ‘**Α**μήν.

Μεθ' ὁ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὁραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ “Πρὸς Κύριον” ἢτοι τὸ ΙΗ’ (18ον) Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ Ιερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἅγιας Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἀρτοφόριον, καὶ θυμάστας τὰ Δῶρα, ἀπλώνει τὸ Ἀντημήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' Αὐτοῦ.

Ἄφοῦ μεταφέρῃ τὸν Ἀμνὸν ἐπ' Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν Ἀστερίσκον καὶ ἔνα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ θυματοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ Δισκάριον, φέρον τὸν Ἀμνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἄέρος ἀμφότερα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τὸ: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἅγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐκέκραξα,
καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχήν μου
ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
Τὶ δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς
γλώσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ
ἡκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
Οἵμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη,
κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ,
πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχή μου. Μετὰ τῶν
μισούντων τὴν εἰρήνην ἡμην εἰρηνικός, ὅταν
ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120).

Ὕρα τοὺς ὀφθαθμούς μου εἰς τὰ ὅρη, ὅθεν
ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ
Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν. Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ
νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει,
οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ· Κύριος
φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν
σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ
σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ
παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος,
Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν
σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' (121).

Εὔφρανθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον
Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἥσαν οἱ πόδες
ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ,
Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἥς ἡ
μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν
αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ,
τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματι Κυρίου. Ὅτι
ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ¹
οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν
Ἱερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. ὜Ενεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. ὜Ενεκα τοῦ οἶκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' (122).

Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. ὸΙδοὺ ώς ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ώς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὗτως οἵ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς. ὸΕλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως. ὸΕπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἔξουδενωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ ὸΙσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ὀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ὃν κατέπιον ἡμᾶς. ὸΕν τῷ ὄργισθηναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ὃν κατεπόντισεν

ήμας. Χείμαρρον διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ὅρα διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄδωρο τὸ ἀνυπόστατον. Εὔλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὄδοιςιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἄλληλούϊα,** Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἄλληλούϊα,** Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον

ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Ϲοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) **Κ**ύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς
ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ
ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου,
ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
ὅδηγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου,
φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς
ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν
τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ
ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ
πάντων τῶν Ἅγίων σου.

“Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' (124).**

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὅρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν δάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἔκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἔκκλινοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' (125).

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέθ'

ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφροαινόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ώς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' (126).

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἔκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἥγρούπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὄρθροίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὑπνον, ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ωσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἔχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς

πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ως ἀμπελος μακάριος εῖ, εὐθηγοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ως νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ὄνθρωπος ὁ φιβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἵδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἵδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' (128).

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου,
εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με
ἐκ νεότητός μου· καὶ γάρ οὐκ ἥδυνήθησάν μοι.
Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἀμαρτωλοί,
ἐμάκρουναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, Κύριος δίκαιος
συνέκοψεν αὐχένας ἀμαρτωλῶν.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ
ὄπισω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν
ώσει χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι
ἐξηράνθη, οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ
θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα
συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες
Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς

ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα
σοι ὁ Θεός, **Ἄ**λληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἄ**λληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

**ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' (129).**

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὕτα
σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς
μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε,
τὶς ὑποστήσεται; Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἵλασμὸς ἔστιν.
Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου,
ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι
παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ
ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ
ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις
ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψωσα
τὴν ψυχήν μου, ώς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ¹
τὴν μητέρα αὐτοῦ, ώς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν
ψυχήν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὥμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμῆς μου. Εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ εὗρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστητι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ὁγιάσματός σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἀδιδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἔως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι

ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὅδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα ἐπὶ λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' (132).

Ίδοὺ δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ως μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὄσην τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ως δρόσος Ἀεριμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' (133).

Ίδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν

ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, δὲ ποιήσας τὸν οὓρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα
σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα
σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα
σοι ὁ Θεός.

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι. (κατάληξις)

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἄμην.

Τῆς παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

(μυστικῶς) Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἀγίων δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὄνόματί σου τῷ ἀγίῳ, καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κληρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οἱ χοροὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ φάλλουσι τὸ,

Κύριε ἐκέκραξα.....

εἰς τὸν ἥχον τοῦ Ἰδιομέλου τοῦ Τριῳδίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,

ψάλλομεν Σπχηρὰ ἶ·

Ψαλμὸς ρμ' (140)

Ὕχος π̄ Ἡ πα

^Π
χ π
κυ ρι ε ε κε κρα ξα προσε ει σα

κου σον μου ^χ ει σα κου σον μου ου ^π
κυ ρι ε ε κε κρα ξα προσε ει σα κου

κου σον μου ^χ προσχες τη φω νη της δε η σε ω

ως μου ^π εν τω κε κρα γε ναι με προσε ^χ
ει σα κου σον μου ου ^π

κυ ρι ε

^Π
κα τευ θυν θη τω η προσευ χη μου ^χ
ως θυ μι αμα ε νω πι ο ον σου ^π ε παρσις

των χει ρων μου ^χ θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη ^π
π

ει σακουσονμου Κυ ρι υ ρι

χ
ϙ

ϙ Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τωστο μα τι ι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου ϙ

ϙ Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι

προφασεις εν α μαρ τι ι αις ϙ

Π

ϙ Συναν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι ι α αν και ου μη συν δυ α σω με

τατων ε κλεκτων αυ των ϙ

Π

ϙ Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ξει με **Δ** ε λαι ον δε α μα ρτωλου μη λι πα
να α τωτην κε φα ληηνμου **χ**
χ **0** τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις
ευ δο κι αις αυ των **χ** κα τε πο θησαν ε χο
μενα πετρας οι κρι ται αυ των **χ**
χ **Δ** κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο
τι η δυνθησαν **Δ** ω σει πα χος γης ερ ραγη ε
πιτης γης **Δ** δι ε σκορ πισθη τα ο στα αυ των
πα ρα τον Α αδην **χ**

καὶ τι προς σε Κυρί ε Κυρί ε οι ο
φθαλμοί μου ε πι σοι ηλπισα μη αντανε

λης την ψυ χη ην μου ^χ ḗ
χ ^K Φυ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης
συ νε στη σαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων
των ερ γα ζο με νων την α νο μι ι αν ^χ ^χ ḗ
χ ^P Πε σου νται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των
οι α μαρ τω λοι ^Δ κα τα μο νας ει μι ε γω ^Δ ^Δ
ε ως αν πα ρε ε λ θω ^χ ^χ ḗ
χ ^K Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα ^Δ
φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θη ν ^χ ^χ ḗ
χ ^P Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η
σιν μου ^χ την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ^χ
_Π ^χ _ÿ

Ἐν τῷ εκ λει πειν εξ ε μου τὸ Πνεύμα
μου καὶ σὺ εγνως τὰς τριβους μου ^χ
_Π ^χ _ÿ

Ἐν ο δῶ ταυτῇ η ε πορευ ο μην ^χ
_Π ^χ _ÿ

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι ^χ
_Δ _ÿ

Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε πε βλε
πον ^Π _Δ _ÿ

πι και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με ^χ
_ÿ

Ἄ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ
εστιν ο εκ ζη των την ψ χη ην μου ^χ
_Κ _ÿ

Ἐ κε κρα ζα προς σε Κυ υ ρι ε ει ει
πα ^γ συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου ει

εν γηζωντων ρ
χ ^K Προ σχες προς την δε η σι ιν μου ν
ο ο τι ε τα πει νω θηνσφοδρα ρ
χ ^Δ Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον
των με ^Π Δ ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε
με ρ

Τῇ Τετάρτῃ πρό τῶν Βαΐων Ἡχος πῷ Πα.

Π
 π̄ Ε̄ ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ
 χην μου ρ̄του ε̄ ζο μο λο γη σα σθαι τω
 ο νο ο μα α α τι ι ι ι σου
 π̄

Πλούσιος ἐν πάθεσιν ὑπάρχων, τὴν
 ἀπατηλὴν τῆς ὑποκρίσεως περίκειμαι στολήν,
 εὔφραινόμενος ἐν τοῖς κακοῖς τῆς ἀκρασίας, καὶ
 τὴν ἄμετρον ἀσπλαγχνίαν ἐπιδείκνυμαι,
 παρορῶν μου τὸν νοῦν, πρὸ τοῦ πυλῶνος
 βεβλημένον τῆς μετανοίας, λιμώττοντα παντὸς
 ἀγαθοῦ, καὶ νοσοῦντα τὴν ἀπροσεξίαν. Ἄλλὰ σὺ
 Κύριε, Λάζαρόν με ποίησον, πτωχὸν
 ἀμαρτημάτων, μήποτε δεηθείς, ἀποτύχω
 δακτύλου δροσίζοντος, ὀδυνωμένης μου τῆς
 γλώττης, ἐν ἀσβέστῳ φλογί, ἐν δὲ τοῖς τοῦ
 Πατριάρχου με κόλποις Ἀβραάμ, κατασκήνωσον
 ως φιλάνθρωπος.

Π
 π̄ Πλου σι ος εν πα θε σιν υ υ πα α αρ
 ΣΔ

χων ^χ_ῷ την α πα τη λην της υ πο κρισε ε ως
 πε ρι κει ει μαι στο λην ^Δ_ᾶ ευ φραι νο με νος εν
 τοις κα κοις της α α α κρα α σι 1 1 ας ^Δ_ᾶ και
 την α με τρον α σπλαγχνι αν ε πι 1 δει ει
 ει ει ει κνυ υ υ υ μαι ^π_ῷ πα ρο ρων
 μου τον νουν προ του πυ λω νος βε βλη με νον
 της με τα α νοι οι οι ας ^χ_ῷ λι μωτ τον τα παν
 το ο ος α γα θου ^Δ_ᾶ και νο σου ουν τα α τη
 ην α προ ο σε ε ε ^π_ῷ ξι 1 1 1 αν ^π_ῷ αλ
 λα συ Κυ ρι ε ^χ_ῷ Λα ζα ρον με ποι η σον
 πτω χον α μαρ τη η μα α α των ^χ_ῷ μη πο τε

δε η η θεις ΔΔ α πο τυ χω δα κτυ λου δρο
 σι ζο ον τος ΔΔ ο δυ νω με νης μου της
 γλω ωτ της εν α σβε ε ε ε ε στω ω
 φλο ο γι πι εν δε τοις του Πα τρι αρ χου
 με κο ολ ποιοις Α α βρα αμ ικα τα σκη νω
 ωσον ω ως φι λα αν θρω πος ΔΔ
 ΔΔ Ε με υ πο με νου σι δι και οι
 ε ως ου ου αν τα α πο ο δω ω ω
 ως μοι πι

Πλούσιος ἐν πάθεσιν ὑπάρχων, τὴν
 ἀπατηλὴν τῆς ὑποκρίσεως περίκειμαι στολήν,
 εὐφραινόμενος ἐν τοῖς κακοῖς τῆς ἀκρασίας, καὶ
 τὴν ἄμετρον ἀσπλαγχνίαν ἐπιδείκνυμαι,

παρορῶν μου τὸν νοῦν, πρὸ τοῦ πυλῶνος βεβλημένον τῆς μετανοίας, λιμώττοντα παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ νοσοῦντα τὴν ἀπροσεξίαν. Ἀλλὰ σὺ Κύριε, Λάζαρόν με ποίησον, πτωχὸν ἀμαρτημάτων, μήποτε δεηθείς, ἀποτύχω δακτύλου δροσίζοντος, ὁδυνωμένης μου τῆς γλώττης, ἐν ἀσβέστῳ φλογί, ἐν δὲ τοῖς τοῦ Πατριάρχου με κόλποις Ἀβραάμ, κατασκήνωσον ὡς φιλάνθρωπος.

॥
Π
πρίπλου σι ος εν πα θε σιν υ υ πα α αρ
χων **χ** την α πα τη λην της υ πο κρισε ε ως
πε ρι κει ει μαι στο λην **Δ** ευ φραι νο με νος εν
τοις κα κοις της α α α κρα α σι ι ι ας **Δ** και
την α με τρον α σπλαγχνι αν ε πι ι δει ει
ει ει ει κνυ υ υ μαι **π**ρι πα ρο ρων
μου τον νουν προ του πυ λω νος βε βλη με νον

της με τα α νοι οι οι ας ^χ ^ϙ λι μωτ τον τα παν
το ο ος α γα θου ^Δ και νο σου ουν τα α τη
ην α προ ο σε ε ε ^{ξι} 1 1 1 αν ^π ^ϙ αλ
λα συ Κυ ρι ε ^χ ^ϙ Λα ζα ρον με ποι η σον
πτω χον α μαρ τη η μα α α των ^χ ^ϙ μη πο τε
δε η η θεις ^Δ α πο τυ χω δα κτυ λου δρο
σι ζο ον τος ^Δ ο δυ νω με νης μου της
γλω ωτ της εν α σβε ε ε ε ε στω ω
φλο ο γι ^π ^ϙ εν δε τοις του Πα τρι αρ χου
με κο ολ ποιοις Α α βρα αμ ^χ ^ϙ κα τα σκη νω
ωσον ω ως φι λα αν θρω πος ^Δ ^Δ

Μαρτυρικὸν. Ἡχος πῃ — Ι Κε.

Ἐκ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ
ρι ε Κυ ρι ε ξ ει σα ακουσον της φω
νη ης μου

Ἄκορέστω διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ
ἀρνησάμενοι, ἄγιοι Μάρτυρες, οἵτινες
διαφόρους αἰκισμούς, παθημάτων ὑπομείναντες,
τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε, ἀκλινῆ
καὶ ἄτρωτον τὴν Πίστιν φυλάξαντες, εἰς
οὐρανοὺς μετέστητε· ὅθεν καὶ παρρησίας
τυχόντες πρὸς αὐτόν, αἰτήσατε, δωρηθῆναι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄ κο ρε στω δι α θε ε ε σει
ψυ χης Χρι στον ουκ αρ νη σα με νοι α α
α γι οι Μαρ τυ ρες οι τι νες δι α φο

ρους αι κι σμους πα θη μα των υ πο μει
ναν τες ^χ_ῷ των τυ ραν νων τα θραση κα τι δα
φι σα τε ^{γ'}_ῦ α κλι νη και α τρω τον την
Πιστιν φυ λα ζαν τες εις ου ρα νους με τε
στη τε ^χ_ῷ ο θεν και παρ ρη σι ας τυ χον τες προς
αυ τον ^{γ'}_ῦ αι τη σα τε δω ρη θη ναι ει ρη
η νην τω κο οσ μω ^{γ'}_ῦ και ταις ψυ χαις η μων το
με γα ε λε ε ος ^χ_ῷ

Σπιχηρὰ Προσόμοια Ποίημα Ἰωσὴφ.
Ὕπχος πλ. α'.
Χαίροις ἀσκηπιῶν.

χ^π Φε νη θη τω τα ω τα σου προ σε
χον τα ψις την φω νη της δε η σε ω ως
μου χ^η ψ

Πέραν τοῦ Ἰορδάνου σαρκί, περιπολεύων
Ἰησοῦ, τοῖς συνοῦσί σοι, ἐβόας, ὁ φίλος ἥδη,
Λάζαρος ἀποθανών, τῇ ταφῇ ἀρτίως
παραδίδοται· διὸ χαίρω φίλοι μου, δι’ ἡμᾶς ἵνα
μάθητε, ώς πάντα οἶδα, Θεὸς ὃν ἀδιάστατος, εἰ
καὶ πέφυκα, τὸ ὄρώμενον ἄνθρωπος. Ἀγωμεν
οὖν ζωώσοντες αὐτὸν ὅπως θάνατος αἴσθηται
τούτου τὸ νῖκος, καὶ τὴν τελείαν κατάλυσιν,
σαφῶς ἦν ποιήσω, παρεχόμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ
μέγα ἔλεος.

χ^μ Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης
Κυ ρι ε Κυ ρι ε ψ τις υ πο στη σε

ται ^χ
ται ^χ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν ^χ
στιν ^χ

Μάρθαν καὶ τὴν Μαρίαν πιστοί,
ἐκμιμησάμενοι πρὸς Κύριον πέμψωμεν, ἐνθέους,
ώς πρέσβεις πράξεις, ὅπως ἐλθὼν τὸν ἡμῶν,
νοῦν ἔξαναστήσῃ νεκρὸν κείμενον, δεινῶς ἐν τῷ
μνήματι, ἀμελείας ἀναίσθητον, φόβου τοῦ θείου,
μηδαμῶς αἰσθανόμενον, καὶ ἐνέργειαν, ζωτικὴν
νῦν μὴ ἔχοντα, κράζοντες· Ἰδε Κύριε, καὶ
ῶσπερ τὸν φίλον σου, Λάζαρον πάλαι
Οἰκτίρμον, ἐπιστασίᾳ ἔξήγειρας, φρικτῇ, οὕτω
πάντας, ζωοποίησον παρέχων, τὸ μέγα ἐλεος.

Ἐπερον Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἡχος πλ. β'.

Κύριε ἐπὶ τὸν τάφον.

πε ^χ νε κεν του ο νο μα τος σου υ

πε μει να σε Κυ ρι ε ^Δ ^χ υ πε μει νεν

η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^χ ηλ πι

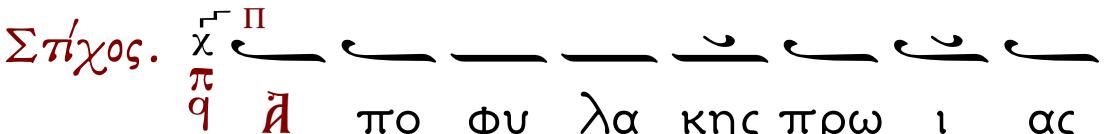
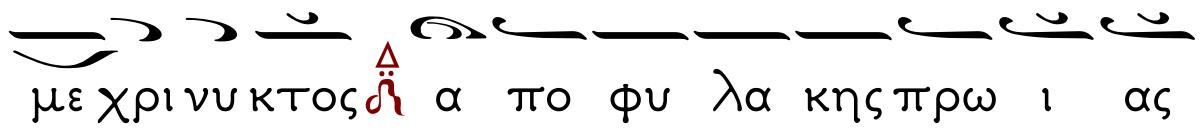
σεν η ψυχη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι 1
 π
 1 1 ον

Δισημερεύει Λάζαρος ἐν τῷ τάφῳ, τοὺς
 ἀπ' αἰῶνος βλέπει θανέντας· ἔκει τεθέαται
 δείματα ξένα, πληθὺν ἀναρίθμητον, Ἄδου
 κρατουμένην τοῖς δεσμοῖς· διὸ αἱ σύγγονοι
 θρηνοῦσι πικρῶς προσβλέπουσαι τὸν τάφον
 αὐτοῦ, Χριστὸς δὲ ἡκει ζωῶσαι τὸν φίλον τὸν
 ἑαυτοῦ, τοῦ μίαν παρὰ πάντων ἐπιτελεῖσθαι
 συμφωνίαν. Εὐλογημένος εἴ Σωτήρ, ἐλέησον
 ἡμᾶς.

π
 π **Δ**ι ση με ρεν ει Λα α ζα ρο ο ος
 ε ε εν τωω τα φω **σ**τους απ αι ω νος
 βλε ε ε ε πει ει θα νο ο ο ον τας
 ε κει τε θε α ται δει μα τα α ζε ε ε
 να **χ** πλη θυν α να ρι θμη η τον **Α** α α δου **σ**

κρατου με ε νην τοιοις δε εσμοις π δι ο
αι συγγονοι θρηνου σι πι κρως προσβλεπου
σαι αι αι τον τα α α φο ον α αυ του π Xρι
στος δε η η κει ει ει ει ζωω ω ω ω σαι τον
φι ι λον το ον ε αυ του π tou μι αν
πα ρα α πα αν των ε πι τε ε λει ει σθαι
συμφω νι ι ι αν π ευ λο γη με νο ος
ει Σω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η
μας π

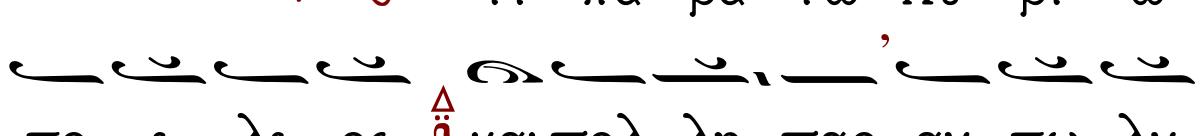
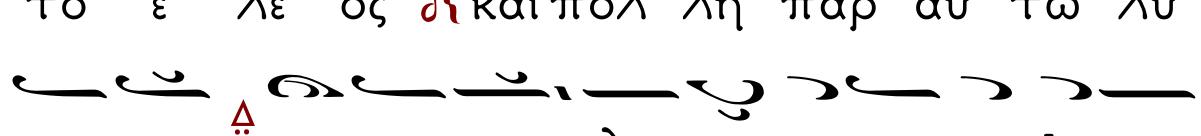
Εἶτα ψάλλομεν τῆς 22-04
τὰ τρία Σπιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μηναίου εἰς τέσσερα.
Ὕχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σπίχος.
 πο φυ λα κης πρω ι ας

 με χρινυ κτος Δι α πο φυ λα κης πρω ι ας

 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Ku ρι

 ον Δι

Ιερομύστης τοῦ Λόγου Πάτερ γενόμενος,
καὶ ἀρεταῖς ἐκλάμψας, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ,
Θεόδωρε τρισμάκαρ, παρέχεις ἡμῖν, ίαμάτων
χαρίσματα, τοῖς ἐν τῇ μνήμῃ σου ταύτῃ τῇ ιερᾶ,
προσιοῦσι καὶ τιμῶσί σε.

Σπίχος.
 ο τι πα ρα τω Ku ρι ω

 το ε λε ος Δι και πολ λη παρ αυ τω λυ

 τρω σις Δι και αυ τος λυ τρωσε ται τον Ισ ρα

ηλ ^χ_Δ εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ
του ου ου ^Δ_Δ

Ιερομύστης τοῦ Λόγου Πάτερ γενόμενος,
καὶ ἀρεταῖς ἐκλάμψας, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ,
Θεόδωρε τρισμάκαρ, παρέχεις ἡμῖν, ἴαμάτων
χαρίσματα, τοῖς ἐν τῇ μνήμῃ σου ταύτῃ τῇ ιερᾶ,
προσιοῦσι καὶ τιμῶσί σε.

Σπίχος. ^{χ Π}
^π_q ^Δ_Δ νει τε τον Κυ ρι ον παν
τα τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον
παντες οι λα οι ^χ_Δ

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, τῇ
τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς λάσεις παρέχεις, τοῖς
πίστει σε αἰτοῦσι, καὶ εὔσεβῶς, ἐκτελοῦσι τὴν
μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ,
ἀξιάγαστε Θεόδωρε.

Σπίχος. ^{χ Π}
^π_q ^Δ_Δ ο τι ε κρα ται ω θη το

ε λε ος αυ του εφ η μας ΔΔικαιη η α λη
 θει α του Κυ ρι ου ΔΔι με νει εις τον αι
 ω να ΔΔι

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, τῇ
 τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἴάσεις παρέχεις, τοῖς
 πίστει σε αἰτοῦσι, καὶ εὔσεβῶς, ἐκτελοῦσι τὴν
 μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ,
 ἀξιάγαστε Θεόδωρε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Θεοτοκίον.

Ὕχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεομακάριστε Κόρη Θεοχαρίτωτε, ἡ των
 ἀμαρτανόντων, κραταιὰ προστασία, τῶν
 καταπονουμένων ἡ κραταιά, καὶ βεβαία
 ὀντίληψις, Θεοκυῆτορ Παρθένε, πάντων πιστῶν,
 καταφύγιον πανύμνητε.

Εἰσοδος μετὰ τοῦ θυματοῦ.

Сοφία, Ὄρθοι.

Φῶς ίλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἥλιου δύσιν, ἰδόντες φῶς
ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ
διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐσπέρας.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ριδ' (114).

Εὔαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν χώρᾳ
ζώντων.

Στίχ. Ἡγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Сοφία.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΜΓ', 25-30 ΜΕ', 1-16)

Πρόσχωμεν.

Προσήνεγκαν τῷ Ἰωσὴφ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
τὰ δῶρα, ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν
οἶκον, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον
ἐπὶ τὴν γῆν. Ἡρώτησε δὲ αὐτούς, πῶς ἔχετε;
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ

πρεσβύτης, ὃν εἴπατε ἔτι ζῆν· οἱ δὲ εἶπον· Υγιαίνει, ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἔτι ζῆ. Καὶ εἶπεν· Εὐλογητός ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος τῷ Θεῷ, καὶ κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ. Ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς Ἰωσήφ, εἶδε Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον, καὶ εἶπεν· Οὗτός ἐστιν ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἴπατε πρός με ἀγαγεῖν, καὶ εἶπεν· ὁ Θεὸς ἐλεῆσαι σε τέκνον. Ἐταράχθη δὲ Ἰωσήφ· συνεστρέφετο γὰρ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἐζήτει κλαῦσαι, εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον, ἔκλαυσεν ἐκεῖ, καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον, ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο. Καὶ οὐκ ἦδύνατο Ἰωσήφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ, ἀλλ’ εἶπεν· Ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς τῷ Ἰωσήφ, ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ. Ἡκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραώ. Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· Ἐγώ εἰμι Ἰωσήφ, ἔτι ὁ πατὴρ μου ζῆ; Καὶ οὐκ ἦδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθησαν γάρ. Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· Ἐγγίσατε πρός με, καὶ

ήγγισαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰωσὴφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον, νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μηδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανείτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὡδε· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν. Τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἀροτρίασις, οὐδὲ ἀμητός. Ἀπέστειλε γάρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην· νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὡδε, ἀλλὰ ὁ Θεός, καὶ ἐποίησέ με, ώς πατέρα Φαραὼ καὶ Κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἀρχοντα πάσης γῆς Αἴγυπτου. Σπεύσαντες οὖν, ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ εἴπατε αὐτῷ· Τάδε λέγει ὁ υἱός σου Ἰωσὴφ. Ἐποίησέ με ὁ Θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἴγυπτου· κατάβηθι οὖν πρός με, καὶ μὴ μείνῃς, καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσὲμ Ἀραβίας, καὶ ἔσῃ ἐγγύς μου σύ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, καὶ οἱ βόες σου, καὶ ὅσα σοι ἔστι, καὶ ἐκθρέψω σε ἔκει· ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα μὴ ἐκτριβῆς σύ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου. Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὶν τοῦ

ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς. Ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατρὶ μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἔδετε, καὶ ταχύναντες, καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὃδε. Καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ’ αὐτῷ, καὶ Βενιαμὶν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ. Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ’ αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα, ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὰ ὄτα Φαραώ, λέγοντες· Ἡκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσῆφ. Ἐχάρη δὲ Φαραώ, καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ριε' (115).

Τὰς εὔχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω,
ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. **Ἐ**πίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ἐντονώτερον καὶ ἐμμελῶς* **Κ**έλευσον!

‘Οἱεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημψένην καὶ θυματὸν
ἐξηρτημένον, ἴσταται ἐμπροσθεν τῆς Ἀγίας Τραπέζης καὶ
σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Σοφία, Ὁρθοί.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ ιστάμενος ἐπὶ τῆς Ωραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ **Φ**ῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΚΑ', 23 - ΚΒ', 4)

Σοφία, Πρόσχωμεν.

“Ος φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζών, λοιμὸς καλεῖται, ὃς δὲ μνησικακεῖ, παράνομος. Ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν· οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι. Ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς, ὁ δὲ δίκαιος ἐλεεῖ καὶ οἰκτείρει ἀφειδῶς, θυσίαι ἀσεβῶν, βδέλυγμα Κυρίῳ· καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς. Μάρτυς ψευδὴς ἀπολεῖται, ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει. Ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ, ὁ δὲ εὔθυς, αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστιν ἀνδρεία, οὐκ ἔστι βουλὴ κατέναντι Κυρίου, πρὸς τὸν ἀσεβῆ. Ἰππος ἔτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου, παρὰ

δὲ Κυρίου ἡ βοήθεια. Αἱρετώτερον ὄνομα καλόν, ἡ πλοῦτος πολύς, ὑπὲρ δὲ χρυσίον καὶ ἀργύριον χάρις ἀγαθή. Πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις, ἀμφοτέρους δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε. Πανοῦργος ἴδων πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς, αὐτὸς παιδεύεται, οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἔζημιώθησαν. Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ πλοῦτος, καὶ δόξα, καὶ ζωή.

·Ο ιερεὺς, + Εἰρήνη σοι. Σοφία.

‘Ο ιερεὺς, εύθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ιστάμενος πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμῶν ἐλαφρῶς, φάλλει σεμνῶς καὶ κατανυκπιῶς εἰς Ἡχον πλ. α’.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν
τῶν Προηγιασμένων Δώρων.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἡχος λῃ Πα

Ἄγιον Κατευθυνθήτω προσευχή μου σε ε
ευχη η η η μου ου προσευχή μι ι α μαρ
ενω πιο ο ον σου ου ου παρ
σις τω ων χειει ει ρω ω ων μου ου θυ
σι ι ι α μαρ ε ε ε σπε ε ε ε
ε ε ε ρι ι νη

Ἐπερον Ὄμόηχον.

Ὕχος λῷ Πα

π^π Ḫα τευ θυν θη η η τω η προ ο
 σε ε ευ χη η η μου ου π^π ως θυ μι ι α α
 μα δι ε νω πι ο ο ον σου ου ου δι ε παρ
 σις τω ων χει ει ει βω ωων μου ου π^π θυ σι ι
 ι ι α ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ε
 ρι ι νη η η η π^π

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νόπιον μέρος τῆς Ἀγίας
Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως:

Στίχ. α'. **Κ**ύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς σέ.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς
θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἀγίας
Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχ. β'. **Θ**οῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί
μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς
θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἀγίας
Τραπέζης καὶ θυμιῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχ. γ'. **Μ**ὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

‘Ο Ιερεὺς εὑρισκόμενος ἡδη ἔμπροσθεν τῆς ἄγιας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

‘Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ωραίαν Πύλην, θυμῷ τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ Φάλλων·

‘Ως θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

‘Ακολούθως δὲ θυμῷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῷ ὁ χορὸς Φάλλει τὸ ὑπόλοιπον.

‘Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

‘Ο Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐμπροσθεν τῆς ἀγίας
Τραπέζης ιστάμενος), λέγει τὴν Ἐκπενθή.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου_____. *

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

*Συνήθως μέχρι καὶ τῆς μείσεως ὑπὲρ τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ

Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**πόλει, κώμῃ**), ταύτη,
τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ
ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ϕαλλόντων καὶ ὑπὲρ
τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ
παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην
ἴκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους σου,
καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον**

τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

“Οτι εἰλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄλιμην.

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ, ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ἄποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς
δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ
Ἀποστολικῇ Ἔκκλησίᾳ.

Κῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον
αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ
Κυρίῳ κλίνατε.

Κοὶ, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ

δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἄγιον ἐπικέκληται.

“**Ι**να καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

•**Α**μήν.

Καὶ ἔξαπλοι τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ι.

Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

“**Ο**σοι κατηχούμενοι, προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε.

“**Ο**σοι πρὸς τὸ φώτισμα, προσέλθετε· εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ φώτισμα τῷ Κυρίῳ.

‘Ο χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον. (**Λέγει μεθ' ἑκάσπου δέησην χύμα εἰς τὸ κλιτόν**).

Οἱ πιστοὶ, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἄγιον φώτισμα

εύτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εύσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄναγεννήσῃ αὐτοὺς δι’ ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Сυγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἔκλεκτῇ ποίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Сῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φωτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ο χορός: Κύριε.

Τοῦ διακόνου ἐκφωνοῦντος τὰ ἀνωτέρω, ὁ ἵερεὺς ἀναγινώσκει μυστικᾶς τὴν εὐχὴν ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἄγιον φώπομα εὐτρεπίζομένων.

Ἐπίφανον, δέσποτα, τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἄγιον φάτισμα εὔτρεπτοι μένους, καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἀμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει στήριξον ἐν ἐλπίδι τελείωσον ἐν ἀγάπῃ μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἐκαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκφώνως.

Οτι σὺ εἶ ὁ φωτισμός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Λαμήν.

Ο διάκονος λέγει τὴν ἀπόλυσιν τῶν πρὸς τὸ φώπισμα εὔτρεπτοι μένων.

Οσοι πρὸς τὸ φάτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ φάτισμα προέλθετε.

Οσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· μή τις των κατηχουμένων.

Οσοι πιστοὶ, ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ

διαφύλαξον ἡμᾶς, δ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Сοφία.

Ο Θεός, δ μέγας καὶ αἰνετός, δ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὁφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ρημάτων ἀπρεπῶν. Ἀγνισον ἡμῶν τὰ χείλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, δ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Сοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδοὺ γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζη, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως διορυφορούμενα, ὃν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι’ αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὅμια καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ’ οὗ εὐλογητὸς εἴ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς ἕχον πλ. β'. Ἀνπὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἐδῶ μιακόπτεται ὁ ὄμυνος. Γίνεται ἡ εἰσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως Φέροντος τὸν Ἄέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ Ἅγια. Διόπι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἅγιας Τραπέζης.

Ο χορὸς φάλλων, ἐξακολουθεῖ τὸ μιακοπὲν μέλος:

Ιδοὺ θυσία μυστική, τετελειωμένη, δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

ΝΥΝ οι δυνάμεις.

Διασκευή Θρασύβουλου Σπανίσα.

Ὕχος λαπα

π ιε ε χε ε α α ιε ες π
 π ιε ν υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 αι αι αι αι αι αι αι δυ να α α α α
 μει ει ει ει ει ει ει ει εις τω ωων
 ου ου ρα α α τω ων ου ου ρα α νω
 ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω συ
 υ υ υ υ υ υ η η η η συ η η
 μι 1 1 1 1 1 x 1 1 1 1 1 1

— πατέρας + τούτος + πάτερ ^Π
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 πατέρας α α α ο ρα α α α α α τω
 ω ω ω ω ω ω ω ως λα τρε ε ε
 ε ε ε λα α α τρε ε ευ ου ου σι ι
 πατέρας + τούτος + πάτερ ^Π
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 δου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου γα α
 α αρ ει ει ει ει ει ει ει ει σπο
 ρε ε ευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι
 σα ^Κ α σι ι ι ι ο ο βα α σι ι
 λε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ευς
 της δο ο ο ο ο ξη η η η η η η η η

η η ης

Δ
φ

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὄμυνος. Γίνεται ἡ εἰσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἄέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ Ἅγια. Διόπι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἅγιας Τραπέζης.

Μεγάλη εἰσοδος τῶν Ἅγίων.

Ο χορὸς Φάλλων,
ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

δου ου ου ου σι ι ι α μυ υ
στι κη η ηη η η η η ηη
τε ε ε ε ε λει ει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει
ται αι πι
ιστει και πο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω
 προ σε ελ θω ω με ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν οι να με ε πο ρ ης αι
 το ο ο ι να με ε το ο χοι ζω ω ης αι
 ω νι ι ι ου γε ε ε νω ω ω με ε
 θα α α α α π α α α αλ λη
 λου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α
 α α α α α α α α α α α α
 χα α α α α

ἌΝΤΙ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου († 1777)

Ὕχος ἡ πα

χ π
π Ν υ υ υ υ υ υ υ ν αι αι αι αι
αι αι αι Δυ να α μει ει ει ει ει ει ει
εις ρ των ου ου ου ου ρα α α νω ω ω
ω ω ω ω ων συ υ υ υ υ υ νη
η η η η η μι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ρ α ρα α τω ω ω ω ω ω ω ως ρ λα
τρε ε ε ε λα α τρε ε ευ ου σι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι δου ου ου ου ου

Ι δου ου ου ου θυ σι ι α μυ υ στι
κη η η η η η η η η η η η η η η η η η η
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
φο βει ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι
και πο ο ο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ελθω ω πο ο
 θω ω ω προ σε ελθω ω με ε ε ε ε ε
 ε ε ον να α με ε ε ε ε ε το ο
 ο να με ε το ο ο χοι ζω ω ης αι ω
 νι ι ι ι ου γε ε νω ω ω με ε θα α
 π α αλ λη λου ου ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ Ἅγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν

του Ἅγιου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἐαυτοὺς καὶ
ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Coὶ, Κύριε.

Ο τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων
Θεός, παρ' ὃ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς
γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς
Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ
θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλήν
σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά
τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων,
αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ
ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἔξαίσια, ὃν οὐκ
ἔστιν ἀριθμός, ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους
δούλους σου, τοὺς τῷ ἀγίῳ σου τούτῳ
θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερούβικῷ σου
παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ὃ ὁ μονογενῆς σου
Γίδης καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων
φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης
ἡμᾶς καὶ τὸν πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας
ἀκαθαρσίας, ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς
καὶ τὰ σώματα, ἀγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν
καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδία, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἅγιασμάτων, καὶ ὑπ’ Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἅγίοις σου, τοῖς ἀπ’ Αἰωνός σοι εὑαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

+ **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Сοὶ, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐπιδε εὔσπλάγχνῳ ὅμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἔαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλάς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς

ήμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὥδε ἡμῖν ἀοράτως συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

·Ο Ιερεὺς κεκαλυμμένων δύντων τῶν Θείων Δώρων,
βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάπω τοῦ Ἄέρος, ἀπτεται τοῦ
Ζωοποιοῦ Ἀρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου πολλοῦ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἅγιοις.

**Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.**

**Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
Ἄλληλούϊα.**

ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ.

Ὕχος ἡ Πα

Ἐπε ε ευ σα α α α α α α α α α α
σθε και αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και
1 1 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε
ο ο τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1
ο ο ος ι α α αλ λη η η λου ου
1 1 1 α α α α πι
Σπίχος 1. Χ Μ Π
Θε υ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν
πα ντι και ρω πι δι α πα ντος η αι νε
σις αυ του εν τω στο μα τι ι μου πι
Ἐπε σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε και

Σπίχος 2. *χ* π *q* Εν τω Κυ ρι ω ε παι νε θη

σε ται η ψυ χη μου π^q α κου σα τω σαν
πρα εις π^qκαι ευ φρανθη τωσαν π^q
π^P ευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε π^q και

τι χρη η στο ο ος ο Ku ρι ι ι ο ο

ος ρι α α αλ λη η η λου ou ι ι ι

α α α α π

Σπίχος 3. Χ Μ π Η ε γα λυ να τε τον Ku ρι ον

συν ε μοι π και υ ψω σω μεν το ο νομα

αυ του π ε πι το αυ το π

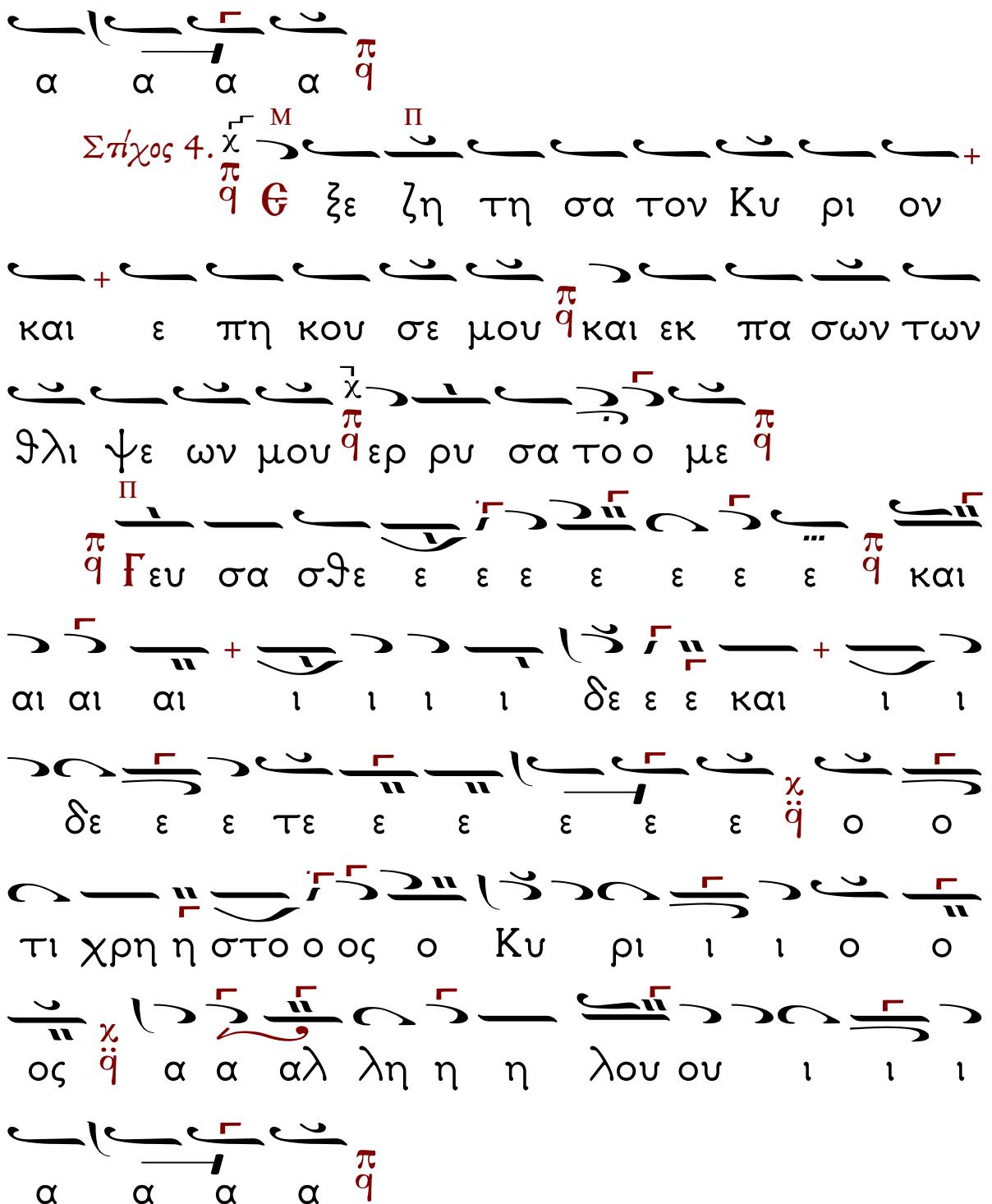
π Η ευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε π και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

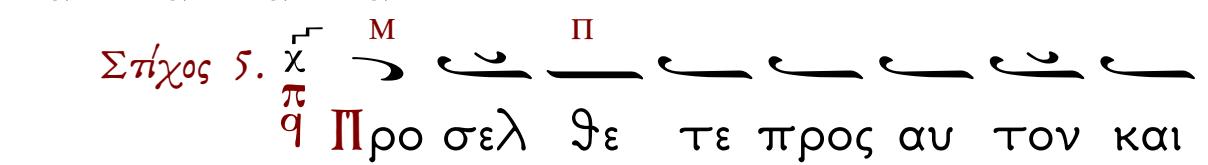
δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε π ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Ku ρι ι ι ο ο

ος ρι α α αλ λη η η λου ou ι ι ι

 α α α α π^q
 Σπίχος 4. χ^M π^P
 Ε ξε ζη τη σα τον Κυ ρι ον
 και ε πη κου σε μου π^q και εκ πα σων των
 θλι ψε ων μου π^q ερ ρυ σα το ο με π^q
 π^P Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε π^q και
 αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ο ο
 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 ο ο
 ος π^q α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

 α α α α π^q
 Σπίχος 5. χ^M π^P
 Προ σελ θε τε προς αυ τον και

φω τι σῇη τε ^π_ϙκαι τα προ σω πα υ μων ^χ_ϙ

ου μη κα ται σχυνθη ^π_ϙ

^π_ϙ Γευ σα σῇε ε ε ε ε ε ε ε ε ^π_ϙ και

αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ^χ_ϙ ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 ο ο

ος ^χ_ϙ α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

α α α α ^π_ϙ

Σπίχος 6. ^Μ_χ^π ου τος ο πτωχος ε κε κρα ξε

και ο Κυ ρι ος ει ση κου σεν αυ του ^π_ϙ

και εκ πα σων των θλι ψε ων αυ του ^χ_ϙ ε σω

σεν αυ τον ^π_q

^π_q Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ^π_q και

αι αι αι 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ^χ_q ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 ο ο

ος ^χ_q α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

α α α α ^π_q

Σπίχος 7. ^Μ_χ ^π_q Παρεμ βα λει αγ γε λος Κυ ρι

ου ^π_q κυ κλωτων φο βου με νων αυ τον ^χ_q και

ρυ σε ται αυ τους ^π_q

^π_q Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ^π_q και

αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ə օ օ
 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 օ օ
 ος ə α α αλ λη η η λου ου 1 1 1
 α α α α π ə

10 Φοιβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

11 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάφαλμα).

**12 Δεῦτε, τέχνα, ἀκούσατέ μου· φόβον
Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.**

13 Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν,
ἀγαπῶν ἡμέρας ἴδεῖν ἀγαθάς;

14 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ
καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

15 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

16 Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

17 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἔξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18 Ἐκέραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρόθύσατο αὐτούς.

19 Ἔγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

20 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος·

21 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄστα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

22 Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

23 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ГЕУСАСӨЕ КАІ ІДЕТЕ.

Ιωάννου Κλαδά.

ἜΧΟΣ ΛΑΤΕΡΑΦΩΝΟΣ

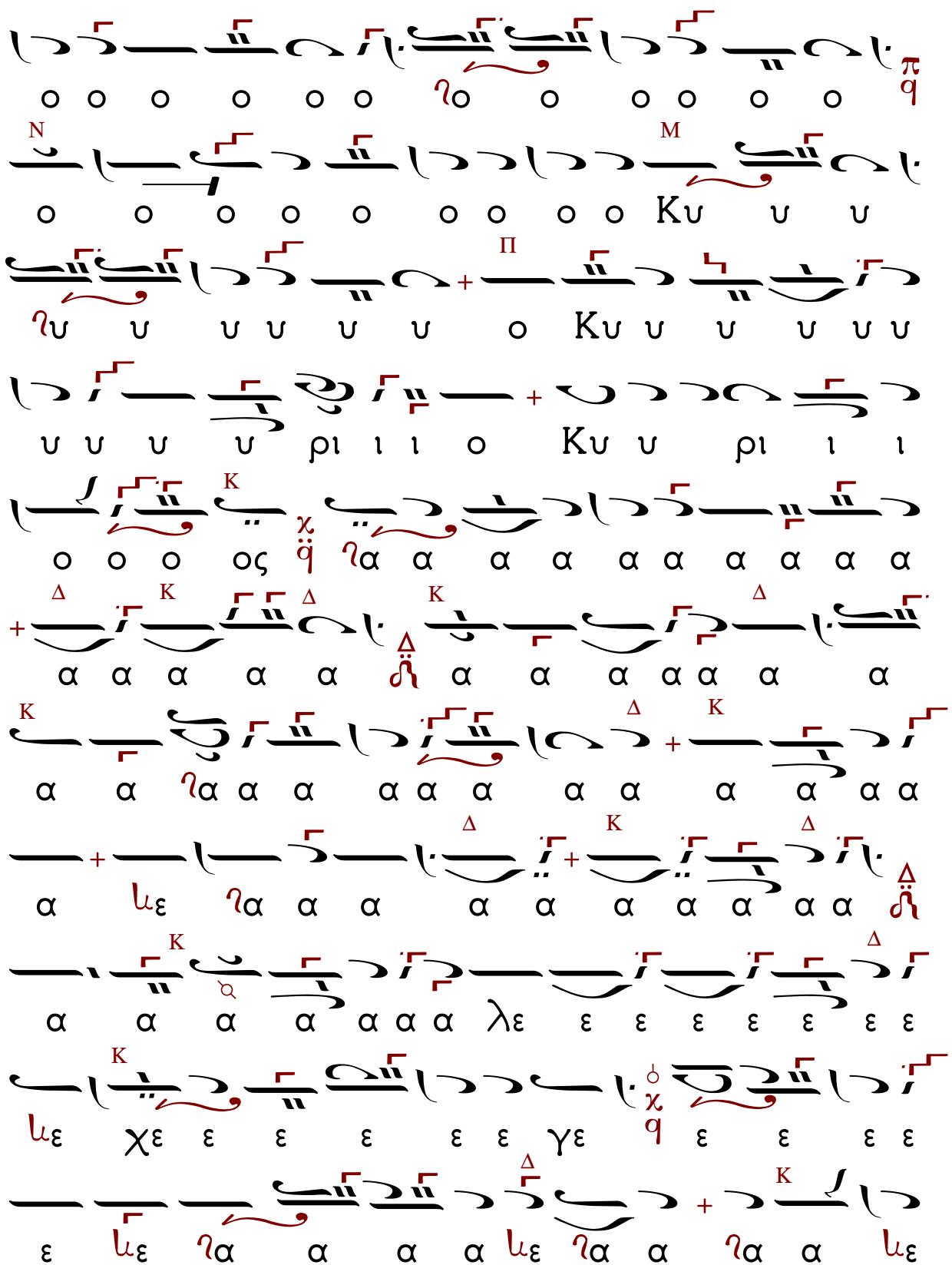
A page from a medieval manuscript featuring musical notation on four-line red staves. The notation consists of black neumes and red cantus notes. Various red markings are present, including note heads, stems, and accidentals like ♭, ♯, and ♮. Red numbers 3 and 4 are placed above some notes. The lyrics are written below the staves in a Gothic script, identifying the piece as 'Gloria' from the Mass.

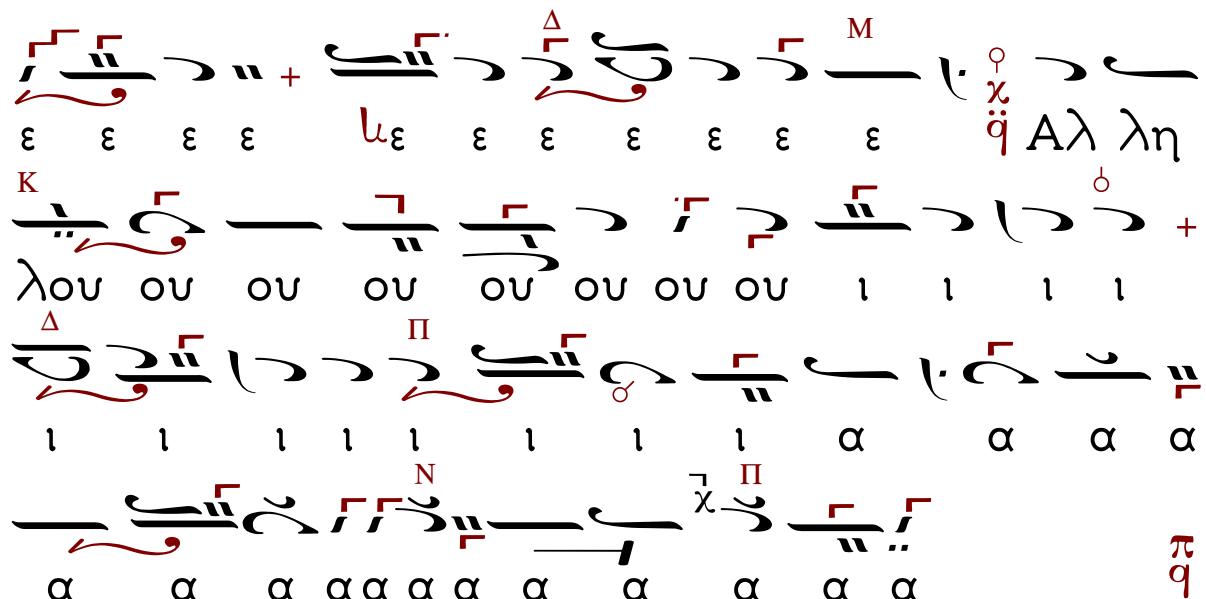
και αι ι δε ε τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χ^π ο ο ο τι ι ι ι ι ι χρη η η
 η η η η στο ο ο ο ηο ο ο ο ο
 ο^κ ο ο ο ηο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ος ο ο ο ο ο ηο ο ο ο ο ο η^π
 Κυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 Κυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ου ι ι ι α α α α α π^η

ΓΕΥΣΑΣΟΕ ΚΑΙ ΙΔΕ ΤΕ.

Διασκευή Θρασύβουλου Σταύρισα.

↪ Hχος ↪ — ↪ Kε

ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν ΠΙΣΤΩΝ.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἄμην, Ἄμην, Ἄμην. Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα.

“Οταν τελειώσῃ ἡ μετάληψις τῶν πστῶν, ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ μεγαλοφάνως:

Сῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

·Ο χορὸς Φάλλει

(ἀνπ' τοῦ "Εἴδομεν τὸ φῶς"), τὸ ἔξῆς:

Ἅχος Δι

Ἐ^χ^Δυ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν παντι

ι και ρω δι α παν τος η αι νε σις αυ του εν

τω στο μα τι μου ⁶ αρ τον ου ρα νι ον

και πο τη ρι ον ζω ης γεν σα σθε και ι

δε τε ο τι χρη στος ο Κυ ρι ος ⁶ Αλ λη λου

ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ου ι α

α α

Δ

Και λαβὼν τὸ ἄγιον Ποτήριον,
κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰώνας
τῶν αἰώνων.

·Ἀ μήν.

Ἅγιος Διόνυσος μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυρι ε 6 ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ξαν σου ε 6 ο τι η ξι
ω σας η μας των α γι ων σου με τα
σχειν μυστη ρι ι ι ι ων 6 τη ρησον η
μας εν τω σω α γι α σμω ε 6 ο λην
την η με ραν με λε ταν την δι και ο συνην
σου 6 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α

Αλ λη λουου ι α α α

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν,
ἀφήνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν
Τράπεζαν, καὶ διπλοῦ τὸ Ἀνπμήνσιον.

Ορθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν
φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ϲοὶ, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ
ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἀγίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου,
Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν

σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

**‘Ο Ιερεὺς, λαμβάνει τὸ ἄγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι’
Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποπίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος
ἡδὴ Ἀνπιηνσίου.**

“Οτι σὺ εἰς ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γενέσιῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον, Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποπικῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἔγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ

διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (3 χῦμα)

Ο δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὔχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγῶν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

+ **Ε**ὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ'
ἡμᾶς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ,
πάντοτε νῦν καὶ ὀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου
ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ
τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ ἀγίου τοῦ**
Ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τοῦ Ἅγίου τῆς ἡμέρας**) καὶ
πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς
ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ψαλμῶν ὁ

Ιερεὺς διανέμει τὸ Ἀνπίδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' (33).

Εύλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὑφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ὄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ὁρύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν, φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τὶς ἔστιν

ἄνθρωπος δὲ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἵδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. ὙΕκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἔξιλοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἔκέραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἔρρυσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινούς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ὁρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος, φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄστα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται, θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' (144).

‘**Υ**ψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ

εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμιν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἔξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾶ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις

αύτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Υποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τούς κατερραγμένους. Οἱ ὄφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὔκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾶς πᾶν ζῶον εύδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ, θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σάρξ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμην.

Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική έπιμελεια
ἔγινε με το πρόγραμμα «Μελωδός»
του κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπό τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.